

3. Деловой имидж педагога // Школа успешного учителя: активная методическая помощь педагогам [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://edu-lider.ru/>. – Дата доступа: 04.09.2014.
4. Затин, И. Образ преподавателя глазами студентов / И. Затин // Современное профессиональное образование: теоретические основы и прикладные аспекты: мат-лы Междунар. науч.-практ. конф. / РАЕ [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.econf.rae.ru/pdf/2012/12/1886.pdf>. – Дата доступа: 28.08.2014.
5. Капсула – основа формирования собственного гардероба // Ты лучше: журнал для девушек [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://youbetter.ru/>. – Дата доступа: 28.08.2014.
6. Кирцова, Т. Принципы создания базового гардероба / Т. Кирцова // Мир моды: портал Osinka.ru [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.osinka.ru/Moda/Style/2005_Basic.html. – Дата доступа: 06.09.2014.
7. Офисная мода: деловой стиль одежды для женщин // JLady.ru [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.jlady.ru/grooming/delovoj-stil-odezhdy-dlya-zhenshhin.html>. – Дата доступа: 06.09.2014.
8. Попова, О. Преподаватель вуза: современный взгляд на профессию. Опыт социологического исследования / О. Попова // Педагогическое образование в России [Электронный ресурс]. – 2012. – Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/prepodavatel-vuza-sovremennyy-vzglyad-na-professiyu-opyt-sotsiologicheskogo-issledovaniya>. – Дата доступа: 06.09.2014.
9. Сорины, сестры. Истоки имиджа, или Одежда женщины в азбуке общения: впечатление, которое мы производим. Кому и почему мы нравимся. Что другие думают о нас / Е. Петрова, Н. Коробцева. – М.: Гном-Пресс, 1999.
10. Якубинская, Е. Представление о внешнем виде и стиле поведения преподавателя у учащихся разных возрастов / Е. Якубинская // Человек. Культура. Общество: мат-лы VIII науч. конф., ФФСН БГУ, Минск, 20 апр. 2011 г.; редколл.: А. Легчилин (отв. ред.), А. Солодухо [Электронный ресурс]. – Минск: БГУ, 2012. – Режим доступа: <http://elib.bsu.by/handle/123456789/12703>. – Дата доступа: 01.09.2014.

Сцяпан Говін

Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт

СТАЛЕННЕ РАЗАМ З ВЕРУЮЧЫМІ (на прыкладзе развіцця парафіяльных выданняў БРКЦ)

Беларуская рымска-каталіцкая царква па праву з'яўляецца адной з уплывовых. Яе роля ў духоўным, асветніцкім, культурным і патрыятыч-

ным выхаванні грамадства адметная. Царква і яе святары актыўна працаваць з веруючымі пачалі толькі напрыканцы 80-х – на пачатку 90-х гг. мінулага стагоддзя: як вядома, на працягу 70 гадоў СССР з’яўляўся краінай ваяўнічага атэізму.

Выйшаўшы з нелегалія, духавенства БРКЦ перш за ўсё імкнулася наладзіць узаемаадносіны з клірыкамі іншых канфесій, бо, як вядома, Беларусь – шматканфесійная краіна. І ў многім гэта ім удалося: тут сёння адсутнічаюць міжканфесійныя забурэнні. Спрыяюць гэтаму паважлівыя адносіны да рэлігіі і Царквы Прэзідэнта дзяржавы Аляксандра Лукашэнкі, таксама святарская дзейнасць клірыкаў і створаны Папскі Савет хрысціянскага адзінства, сябры якога пастаянна сустракаюцца са святарамі розных канфесій, прадстаўнікамі дзяржаўных органаў, навукоўцамі і іншымі дзеля абгаворвання сумесных высілкаў у выхаванні людзей. Гэты клопат нясуць святары БРКЦ Мітрапаліт Мінска-Магілёўскі арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч, Ардынатар Пінскай дыяцэзіі, Генеральны сакратар Канферэнцыі Каталіцкіх біскупаў Беларусі біскуп Антоній Дзям’янка, пробашч ксёндз-магістр касцёла святых Сымона і Алены Уладзіслаў Завальнюк і многія іншыя.

Святары Беларускай рымска-каталіцкай царквы разумеюць сілу слова ў данясенні да веруючых Божай ісціны праз сродкі масавай інфармацыі, вось чаму Царква, працуючы нават у неспрыльных умовах, імкнулася займацца выдавецкай дзейнасцю, набываючы вопыт у арганізацыі перыёдыкі і стварэнні кола прафесійных журналістаў, якія пішуць на рэлігійныя тэмы. На пачатку XX ст. у Паўночна-Заходнім краі беларускія католікі наладзілі выпуск газет «*Biélarus*», «*Krynica*» («*Biélaruskaja Krynica*»), пазней, у Заходняй Беларусі, папулярных выданняў «*Chryscianskaja dumka*», «*Kwartalnik teologiczny Wilenski*», «*Wiadomosci archidiecezialne*» і інш. Але сапраўдную папулярнасць перыёдыка БРКЦ пачала набываць толькі ў 90-я гады XX ст. Шмат у чым яе развіццю ў Беларусі спрыяў кардынал Казімір Свёнтак (нездарма БРКЦ 2014 год аб’явіла годам Кардынала Казіміра Свёнтака).

На пачатку XXI ст. друк БРКЦ прадстаўлены выданнямі Мінска-Магілёўскай архідыяцэзіі, Гродзенскай і Пінскай дыяцэзій, часопісамі «*Ave Maria*», «*Наша вера*», «*Вера і жыццё*», «*Маленькі рыцар Беззаганнай*», «*Misericordia*», газетамі «*Слова жыцця*», «*Голас душы*», «*Каталіцкія навіны*», «*Парафіяльная сям’я*», «*Веснік надзеі*», «*Бог і я*», «*Парафіяльны лісток*» і інш. Да ліку папулярных адносіцца і часопіс Пінскай дыяцэзіі «*Дыялог*». У прэсе БРКЦ, нягледзячы на вялікую занятасць святарскай дзейнасцю, удзельнічаюць многія ксяндзы. Яны вы-

ступаюць і як публіцысты, і як аўтары мастацкіх твораў – апавяданняў, вершаў, жартаў і г. д. Зразумела, у перыёдыцы каталіцкай царквы выступаюць і многія вядомыя беларускія журналісты, пісьменнікі, навукоўцы – Данута Бічэль, Крыстына Лялько, Ірына Жарнасек, Франц Сіўко, Галіна Тычка, Мар’ян Дукса, Алесь Жлутка і інш.

Культурна-рэлігійны часопіс «Дыялог», заснавальнікам якога стаў касцёл Маці Божай Фацімскай (г. Баранавічы), упершыню выйшаў у студзені 1994 г. у форме газеты, фармат А5, на чатырох паласах (пазней пераўвасобленай у бюлетэнь), задуманай ксяндзом Ежы Мазурам. Падтрыманы парафіянамі «Дыялог» атрымаў права на жыццё, як часопіс выходзіў спачатку пад рэдакцыяй ксяндза Яна Глінкі, затым працяглы час яго рэдагавала Таццяна Шымковіч. Звычайна кожны яго нумар адкрываўся яе зваротам да чытачоў. Яны, гэтыя звароты, у кожную сям’ю, кожнаму чытачу неслі цяпло, дабыню, бо, напісаныя ад чыстага сэрца, даходзілі да сэрцаў веруючых, якія ў сваю чаргу адказвалі рэдакцыі таксама цеплынёй і шчырасцю. Пазней часопіс да выхаду ў свет стаў падпісваць Юрый Серафімовіч.

З цягам часу «Дыялог» стаў настолькі папулярным, што яго наклад павялічыўся да 12 тыс. паасобнікаў. Сёння, пераадольваючы перш за ўсё фінансавыя цяжкасці, рэдакцыя выдання імкнецца падтрымліваць наклад больш-менш спрыяльным – да 6 і больш тысяч паасобнікаў. Тут трэба ўлічваць і тое, што часопіс у асноўным выдаецца на ахвяраванні веруючых. Ён распаўсюджваецца і ва Украіне, Расіі і Польшчы, выдаецца на беларускай, рускай, польскай, зрэдзз часу і на ўкраінскай мовах, а гэта значыць, што «Дыялог» чытаюць і ў суседніх з Беларуссю краінах.

«Дыялог»... Назва, здаецца, больш свецкая, чым рэлігійная. Але справа ў тым, што і большая частка каталіцкіх клірыкаў, і рэдакцыя часопіса менавіта праз дыялог імкнуцца дайсці да паразумення паміж царквою і веруючымі. Дзеся гэтага рэдакцыя выкарыстоўвае каля 40 (!) рубрык, што разнастаіць змест выдання. Кожны чытач на яго старонках знаходзіць адказы на свае пытанні. «Дыялог» такім чынам становіцца яго сябрам і дарадчыкам, спрыяе яго надзеям і спадзяванням. Вось назвы рубрык, пад якімі друкуюцца матэрыялы па гісторыі царквы, хрысціянскай маралі, ролі веры ў жыцці чалавека, праблемах сям’і, дзяцей, моладзі, пытаннях міласэрнасці, піша аб трывогах моладзі, засцерагае яе ад уплыву г.зв. неакульту і інш. – «Божье слово», «Божье милосердие в жизни святых», «Папские послания», «Слово священника», «Духовные беседы», «Беседы о Заповедях», «Вера и жизнь», «Милосердие Божие», «Выбор молодых», «В кругу семьи», «Из Катехизиса

Католической церкви», «На ниве Господней», «Молодежная страница», «Наши святые», «Духовные размышления», «Проповеди», «Ответы священника на вопросы читателей», «Хлеб насущный», «Осторожно: секты». Некалькі рубрык у часопісе прысвечаны пытанням культуры і мастацтва. Амаль у кожным яго нумары друкуецца нават старонка з рэцэптамі карысных для здароўя страў – «На кухне». «Дыялог» змяшчае парады ўрачоў, псіхолагаў, навукоўцаў – спецыялістаў розных прафесій, якія распавядаюць аб спрадвечных ісцінах – міры, дабры, любові, міласэрнасці. Так, пад рубрыкай «Міласэрнасць», прысвечанай тым, каму за... (а гэта, між іншым, і за 90, і нават за 100 гадоў), распавядаецца аб доўгім і шчаслівым жыцці, аб згодзе ў сям’і і грамадстве. Журналісты і пазаштатныя аўтары «Дыялога» знаходзяць цікавых суб’яднікаў, якія дзяляцца з чытачамі запаветным. І як тут не ўспомніць сакраментальнае накіраванне маладым, ды і не толькі ім, святога Яна Паўла II, які сцвярджаў, што людзі старэйшага веку дапамагаюць нам глядзець на ўсё тое, што адбываецца на зямлі, дзякуючы сваёй дасведчанасці яны набылі веды і сталасць. Яны, ахоўнікі памяці пакаленняў, маюць асаблівы статус – быць носьбітамі грамадскіх ідэалаў і каштоўнасцей.

Здаецца, не застаецца ніводнай тэмы, якая не знаходзіла б свайго адлюстравання на старонках часопіса, – тут і пасланні Папы Рымскага веруючым, і расповяды аб яго візітах і сустрэчах з кіраўнікамі іншых цэркваў і дзяржаў, аб міжканфесійных узаемаадносінах, публікацыі аб гісторыі касцёла, жыцці царквы, матэрыялы аб святых і святарах, рэлігійнай адукацыі, культавых і дагматычных асаблівасцях царквы, праблемах сям’і, моладзі, аб бежанстве, ролі інтэрнэта ў жыцці грамадства і царквы, аб царкве і бізнесе, пытаннях міласэрнасці, у т. л. працы знакамітага таварыства «Карытас». У «Дыялогу» змяшчаюцца тэматычныя старонкі айца Анры Мартэна, біскупа Антонія Дзям’янка, кандыдата багаслоўя Уладзіслава Валахановіча і інш. Добрую справу робіць рэдакцыя, распавядаючы ў часопісе аб барацьбе з наркаманняй, сексуальнай распушчанасцю і г. д. «Дыялог» праводзіць гады памяці знакамітых святых: 2012 – сусветны Год Маці Тэрэзы, 2013 – Год веры, 2014 – Год Казіміра Свёнтака і інш.

За гады выдання сярод журналістаў рэдакцыі і яе пазаштатных аўтараў склалася кола аднадумцаў – урачоў, псіхолагаў, настаўнікаў, навукоўцаў, святароў не толькі Пінскай дыяцэзіі, але з усёй Беларусі. Іх многа, самыя актыўныя – Антоній Дзям’янка, Уладзіслаў Валахановіч, Антоній Чэшка, Юрый Залоска, Раіса Сушко, Вера Стрэмавус, Ірына Багдановіч, Ніна Рыбік, Галіна Строцкая, Адам Дынак, Анры Мартэн, Андрэй Рылка, Ганна Чакур, Здзіслаў Сіцька.

Тэхнічнае выкананне часопіса выдатнае: мелавакая папера, каляровыя ілюстрацыі – ад здымкаў да рэпрадукцый ікон, карцін, малюнкаў. Многія фотаілюстрацыі выкананы з густам, у іх адчуваецца рука майстра: нездарма галоўны рэдактар «Дыялога» Юрый Серафімовіч у свой час пачынаў у часопісе з дызайнерскай працы. Многія фотаздымкі фотакарэспандэнта рэдакцыі Карнэлія Консэка выкананы сапраўды таленавіта.

У 2014 годзе рэдакцыя «Дыялога» адзначыла 20-годдзе. Для чалавека – гэта ўзрост юнацтва. Для гісторыі – кропелька. Для рэдакцыі «Дыялога» – час сталення, павышэння творчага майстэрства, руху наперад, вырашэння новых творчых задум.

У «Бібліі» сказана: «Пакуль ёсць час, будзем рабіць дабро ўсім». Рэдакцыя «Дыялога» даводзіць Боскае свята, дабро і цеплыню да чытачоў, а тыя, успрымаючы іх, адпаведным чынам адказваюць рэдакцыі сваёй павагаю і шчырасцю. Узаемны працэс. Няхай ён працягваецца і надалей.

Алина Давыдова

*Астраханский государственный технический университет
(Россия)*

ЖУРНАЛ «ИЗВЕСТИЯ ОБЩЕСТВА АСТРАХАНСКИХ ВРАЧЕЙ» КАК ТИП СПЕЦИАЛИЗИРОВАННОГО ИЗДАНИЯ

Процесс возникновения специализированных журналов и газет в Астраханской губернии начала XX века обусловлен, с одной стороны, развитием центральной журналистики как специфического социального института общества, с другой – с внутренними потребностями данного региона. Рассматривая специальные отечественные журналы в системе всей периодической печати, А.И. Акопов решает вопрос о периодизации, отталкиваясь от фактического состояния печати той или иной отрасли [1]. Исследователь отмечает, что первое общенаучное издание, посвященное естествознанию, «Комментарий Академии наук» («*Commentarii Academiae scientiarum*») появилось в Санкт-Петербурге в 1726 г. и выходило на латинском языке, а в 1728 г. основная часть материалов была переведена на русский язык под названием «Краткое описание комментариев Академии наук». Под влиянием технического прогресса в первой четверти XIX в. формируются первые журналы по естествознанию и технике.

С развитием региональной печати различные научные сообщества испытывают потребность в обмене информацией и предпринимают